

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

*Decizie tradusă și redactată de către Direcția agent guvernamental.
Ea poate suferi modificări de formă.*

SECȚIA A DOUA

DECIZIE

Cererea nr. 36673/11
FORESTA-FORT S.R.L.
versus Republica Moldova

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a doua), întrunită la 5 februarie 2019, într-un Comitet compus din:

Ivana Jelić, *Președinte*,

Valeriu Grițco,

Darian Pavli, *judecători*,

și Hasan Bakırcı, *Grefier adjunct al Secției*,

Având în vedere cererea de mai sus, depusă la 30 mai 2011,

Având în vedere observațiile prezentate de guvernul reclamat și observațiile prezentate de reclamantă,

Deliberând, decide următoarele:

ÎN FAPT ȘI PROCEDURA

Reclamanta, Foresta-Fort S.R.L., este o companie cu sediul în Republica Moldova. Aceasta a fost reprezentată în fața Curții de către dl I. Moscal, avocat în Chișinău.

Guvernul Republicii Moldova („Guvernul”) a fost reprezentat de către Agentul său, dl O. Rotari.

A. Circumstanțele cauzei

© Această traducere îi aparține Direcției agent guvernamental din cadrul Ministerului Justiției al Republicii Moldova. Originalul se găsește în baza de date HUDOC. Orice preluare a textului se va face cu următoarea mențiune: „Traducerea acestei decizii a fost efectuată de Direcția agent guvernamental din cadrul Ministerului Justiției al Republicii Moldova”.

Circumstanțele de fapt ale prezentei cauze prezentată de părți pot fi expuse după cum urmează.

Printr-o hotărâre judecătorească definitivă din 11 noiembrie 1998, compania reclamantă a fost obligată să plătească companiei M.R. suma de 225.148 dolari SUA (USD).

În cererea sa adresată Curții, compania reclamantă a susținut că procedura de executare a hotărârii de mai sus a fost inițiată de către compania M.R. cu circa zece ani mai târziu și că instanțele naționale au eșuat să o respingă ca tardivă. Curtea a fost indusă să creadă că procedura de executare a fost inițiată cu încălcarea termenului de prescripție de trei ani stabilit de legislația națională în domeniul executării hotărârilor definitive. După comunicarea cauzei, Guvernul reclamat a informat Curtea că, în perioada anilor 1998 - 2008, au existat mai multe încercări nereușite din partea societății M.R. de a obține executarea hotărârii din 11 noiembrie 1998.

Compania reclamantă nu a contestat faptul că au existat mai multe încercări de a executa hotărârea respectivă între 1998 și 2008. Cu toate acestea, ea nu a prezentat Curții vreo explicație cu privire la eșecul său de a menționa aceste încercări în cererea depusă la Curte.

B. Dreptul intern relevant

În conformitate cu articolele 18 și 19 din Codul de executare a hotărârilor judecătorești definitive, în vigoare la data faptelor, termenul pentru solicitarea executării titlului executoriu este de trei ani. În cazul în care procedurile de executare au fost suspendate, începe o nouă perioadă de trei ani de la momentul suspendării.

PLÂNGERI

Reclamanta s-a plâns în baza Articolului 6 § 1 și a Articolului 13 din Convenție, precum și a Articolului 1 din Protocolul nr.1 că, în pofida termenului de prescripție de trei ani, instanțele naționale au dispus executarea hotărârii din 11 noiembrie 1998.

ÎN DREPT

Curtea amintește că o cerere poate fi respinsă ca abuzivă în baza Articolului 35 § 3 din Convenție, printre alte motive, dacă ea se bazează în mod conștient pe fapte false (a se vedea *Varbanov v. Bulgaria* nr. 31365/96, § 36, CEDO 2000- X, *Popov v. Moldova (nr.1)*, nr. 74153/01, § 48, 18 ianuarie 2005, *Řehák v. Republica Cehă* (dec.), 67208/01, 18 mai 2004, *Kérétchachvili v. Georgia*, nr. 5667/02, 2 mai 2006). Informațiile incomplete și, în consecință, eronate pot constitui, de asemenea, un abuz al dreptului de depunere a unei cereri individuale, în special dacă informațiile se referă chiar

la esența cauzei și nu există o explicație suficientă pentru necomunicarea acestor informații (a se vedea *Poznanski și alții v. Germania* (dec.), nr. 25101/05, 3 iulie 2007).

Revenind la circumstanțele prezentei cauze, Curtea notează că, atunci când a prezentat contextul faptelor cauzei în formularul de cerere, societatea reclamantă nu a furnizat nicio informație cu privire la încercările repetate ale companiei M.R. în perioada anilor 1998 și 2008 de a obține executarea hotărârii din 11 noiembrie 1998. După ce informațiile de mai sus au fost dezvăluite de Guvern în observațiile sale cu privire la admisibilitate și fondul cauzei, societatea reclamantă nu a furnizat nicio explicație plauzibilă pentru omisiunea sa.

Curtea consideră că informațiile referitoare la încercările repetate ale companiei M.R. de a executa executarea hotărârii din 11 noiembrie 1998 între 1998 și 2008 au avut o importanță deosebită pentru a determina dacă cererea a fost meritorie. Având în vedere importanța informațiilor respective pentru a judeca în mod corect prezenta cauză, Curtea constată că, de fapt, comportamentul reclamantei a fost neconform cu scopului dreptului de depunere a unei cereri individuale, garantat de Articolul 34 din Convenție.

Având în vedere cele de mai sus, cererea trebuie respinsă ca fiind abuzivă, în conformitate cu Articolul 35 §§ 3 și 4 din Convenție.

Din aceste motive, Curtea, în unanimitate,

Declară cererea inadmisibilă.

Întocmită în limba engleză și notificată în scris la 7 martie 2019.

Hasan Bakırcı
Grefier adjunct

Ivana Jelić
Președinte